

ת"פ 35457/11/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד דודה

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 35457-11-15 מדינת ישראל נ' דודה

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד ורד חזן תביעות לכיש
נגד מוחמד דודה ע"י ב"כ עו"ד שאדי גנטוס ועו"ד דוניה נעמנה
הנאשם

גזר דין

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות של התפרצות ועבירה של פגיעה בפרטיות.
2. כעולה מכתב האישום, הנאשם, תושב השטחים השוהה בארץ לצרכי עבודה, משמש כפועל במושב ערוגות. יש היכרות מוקדמת בינו לבין המתלוננת, אשר מתגוררת ביחידת דיור במשק בו הוא עובד. ביום 11.11.15 בשעה 08:19, התפרץ הנאשם ליחידת הדיור של המתלוננת, בכך שנכנס דרך חלון הדירה. הוא ניגש למגירת הלבנים של המתלוננת, נגע בלבנים וסגר את המגירה. מאוחר יותר באותו יום בשעה 08.46 הוא התפרץ למקום פעם שניה, בכך שנכנס דרך החלון ושוב ניגש למגירת הלבנים ונגע בהם. בשלישית, התפרץ הנאשם למקום דרך החלון בשעה 08.59, שוב ניגש למגירת הלבנים נגע בהם ואף החזיק אותם למספר דקות.

טענות הצדדים

3. התביעה טענה לעונש בחומרה. היא טענה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של כבוד האדם, הזכות לפרטיות, בטחונה של המתלוננת ושלומו גופה ונפשה. הנאשם ניצל את יחסי הקרבה והאמון שניתן בו, והתפרץ ליחידת הדיור של המתלוננת, תוך פגיעה חמורה בפרטיותה. המדינה הפנתה לפסקי דין, בהם נקבעו מתחמי ענישה של בין שנה לשנתיים מאסר, בגין עבירות התפרצות, וביקשה להחיל מתחם זה גם על ענייננו.
4. ההגנה ביקשה להקל עם הנאשם, ולאמץ את המלצות שירות המבחן, אשר הציע להסתפק במאסר מותנה ובפיצוי. נטען כי אין מדובר בהתפרצות רגילה, שנעשית בהסתר ובכוונה לבצע עבירות רכוש, אלא במעשה ממניעים בלתי ברורים, למקום שאליו ממילא היתה לנאשם נגישות.

מתחם הענישה

5. בהתאם להנחיית תיקון 113 לחוק העונשין, שומה על בית המשפט לקבוע קודם את מתחם העונש ההולם לעבירה: **מחד גיסא**, יש ממש בטענת המאשימה כי עבירת התפרצות הינה עבירה שפוגעת בתחושת הביטחון האישי. בנסיבות אלה מצדיקה עבירת ההתפרצות ענישה מחמירה. כאשר מדובר בשלוש עבירות התפרצות בזו אחר זו, כאשר נלוו להם גם עבירות של פגיעה בפרטיות, אולי על רקע מיני, יש ממש בטענה בדבר חומרה חריגה. **מאידך גיסא**, מדובר בשלוש כניסות בהפרשי זמן קצרים, כאשר הנאשם לא נטל דבר, ומן הסתם לא התכוון ליטול דבר מן הבית. מדובר בנאשם המוכר למתלוננת, ולא בזר החודר לבית שאין לו כל גישה או קשר אליו.
6. לאחר בחינת מכלול השיקולים, גם אם לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירות, נראה כי יש מקום לאבחן התפרצות מסוג זה, על פני התפרצות "רגילה", אשר נעשית באישון לילה, במטרה לבצע עבירות רכוש, ותוך נטילת הסיכון, כי אם יתפס הפורץ בכף אולי יעשה שימוש באלימות. בנסיבות אלה, נראה לי כי אין מקום לאימוץ מתחם הענישה שהציעה המאשימה, שמקורו בעבירות התפרצות אחרות.
7. בענייננו, מתחם הענישה ההולם בגין העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתחשב במכלול נסיבות העניין, עומד בין חודשי מאסר ספורים, שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר בפועל.

גזירת הדין בתוך המתחם

8. בהעדר נסיבת שיקום מיוחדת, יש לגזור את הדין בתוך מתחם הענישה. בתוך תחום זה, שומה על בית המשפט להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם.
9. תסקיר שירות המבחן מיום 26.3.17 מפרט, כי הנאשם בן 49, נשוי, אב לשלושה ילדים וסב לנכד. משפחתו מתפקדת ללא כל גילויים פליליים, וילדיו הצטיינו בלימודים ולומדים באוניברסיטה. הנאשם תיאר מערכת יחסים טובה וקרובה עם תושבי המושב בהם גם המתלוננת. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא לקח אחריות על מעשיו, אם כי לא יכול היה לתת הסבר למניעים שהביאו אותו לביצוע העבירות. הוא חש תחושות של מבוכה ובושה על ביצוע העבירות. שירות המבחן התקשה לקבוע, אם מדובר בסטייה מינית או במעשה חד פעמי שאיננו כרוני. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם שילם מחיר אישי כבד, שכרוך בבושה רבה ובעיקר באיבוד אישור העבודה בישראל, המהווה סנקציה כלכלית משמעותית. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן שלא לגזור מאסר בפועל, ולהסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.
10. הממונה על עבודות השירות אליו הופנה הנאשם, מצא כי מכיוון שהנאשם תושב הרש"פ ומנוע כניסה לארץ, לא ניתן לשלבו בעבודות שירות.
11. בעקבות זאת, ניתן תסקיר משלים מטעם שירות המבחן ביום 14.5.17. התסקיר המשלים חזר וציין, כי ההליך המשפטי היווה גורם מציב גבול עבור הנאשם. לנוכח העובדה שהנאשם לא יכול לבצע מאסר בעבודות שירות, ובהתחשב בצער ובחרטה שגילה, המליץ שירות המבחן להסתפק במאסר על תנאי, התחייבות כספית ופיצוי למתלוננת.
12. התביעה ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן, אשר איננה מביאה בחשבון את חומרת העבירה, ואילו ההגנה ציינה, כי שירות המבחן הוא ידו הארוכה של בית המשפט, ורק בנסיבות

חריגות יש מקום לדחות המלצה של גורם טיפולי מקצועי.

13. בסיכומו של דבר, לא ניתן להקל ראש בחומרתן של העבירות. חדירה לביתו של אדם פוגעת באופן אנוש בתחושת הביטחון האישי. ביתו של אדם הוא מבצרו. העובדה שזר נכנס לביתו של אדם ועשה בו כבשלו, מטרידה את המנוחה, ומונעת את השלווה שאדם חש בביתו שלו. בענייננו, מדובר בשלושה מקרים של התפרצות, כאשר נוספה לעבירת ההתפרצות גם העבירה של פגיעה בפרטיות, תוך חיטוט של הנאשם בלבוש תחתון של המתלוננת, באופן בזוי ושפל ביותר. בנסיבות אלה, קשה לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

14. עם זאת, שומה על בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשם, את העובדה שהוא בן 49 ללא עבר פלילי, וכי הוא בא על עונשו, בכך שנשלל ממנו היתר העבודה בישראל, היתר שעבור תושב השטחים מהווה נכס יקר המציאות.

15. בנסיבות אלה נראה לבית המשפט, כי לא ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מכל מאסר בפועל, אולם תקופת המאסר תהיה קצרה ומדודה, ותביא בחשבון את מכלול הנסיבות.

16. נוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 12.11.15 עד ליום 23.11.15.

ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירת רכוש שהיא פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון ואיננה פשע, או עבירה של פגיעה בפרטיות.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מתוך הפיקדון בתיק המעצר.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪. הפיצוי יקוזז מן הפיקדון שבתיק המ"ת ויועבר למתלוננת, עדת תביעה 4, בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

17. יתרת הכסף המופקד בתיק המעצר תושב לנאשם עם התייצבותו לריצוי עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ז, 18 יולי 2017 במעמד הצדדים.